

ROZTAJAŁY (2) *part praet act*

o oraz oba a jasne.

sg m N roztajały (1). \diamond f N (*attrib*) roztajała (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Który rozmarzył, roztopniał (2) :

Wyrażenia: »roztajały śnieg« (1): Nives resolutae, Roftáyáły śniég. Mącz 401c.

»roztajała zima« (1): Resoluta hyems, Roftáyáła zimá [tj. puścily, stopniały śniegi]. Mącz 401c.

Synonimy: rozcieczony, rozciekły, roztopiony, roztopniały.

Cf **ROZTAJAĆ**

ALKa